MODELE 3D WYROBISK

Na Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska AGH w Krakowie 1 lipca br. odbyło się V posiedzenie Komisji Geomatyki Górniczej Polskiego Towarzystwa Informacji Przestrzennej. Omówiono postępy w procesie zastosowania certyfikatów cyfrowych do zabezpieczania dokumentacji mierniczo-geologicznej w Katowickim Holdingu Węglowym SA. Projekt został przygotowany przy wykorzystaniu własnego centrum certyfikacji oraz indywidualnych kluczy USB.

Kolejnym zagadnieniem było modelowanie przestrzenne 3D zakładu górniczego. Przedyskutowano wybrane aspekty budowy modelu osiowego wyrobisk górniczych, takie jak metodyka jego utworzenia oraz reguły powiązania osi z bazami danych i innymi warstwami tematycznymi. Technologia ta już teraz powinna stanowić poważne wyzwanie dla służb mierniczych w aspekcie unowocześniania metod pomiarów dołowych. Efektem prac komisji będzie rozbudowa i modyfikacja zaproponowanej w 2008 r. przez KGG normy SGG-101 „Model 3D Wyrobisk Górniczych – Digitalizacja i wizualizacja" (dostępnej na stronie komisji). Warto podkreślić, że trójwymiarowy model osiowy wyrobisk został już wykonany dla kopalni LW Bogdanka SA oraz jednej z kopalń KHW SA.

Są już też efekty pierwszego eksperymentu zrealizowanego w KHW SA, który polegał na uruchomieniu intranetowego serwera WMS (Web Map Service). Usługa ta pozwala na publikację w sieci map górniczych, które udostępniane są za darmo w zabezpieczonym intranecie spółki. Istotne jest to, że WMS publikowany jest z wykorzystaniem bezpłatnego oprogramowania open source. Eksperyment ten otwiera nowe możliwości przetwarzania danych górniczych.

W dalszej części spotkania omówiono pracę doktorską członka KGG mgr. inż. Dariusza Bieguna „Generowanie wielkoskalowych map górniczych w środowisku CAD", którą autor zaprezentował 17 czerwca na WGGIŚ AGH. Przedstawił w niej koncepcję wykorzystania nowoczesnych technologii zaimplementowanych w ostatnich latach w programie AutoCAD, takich jak bloki dynamiczne i reaktory, do tworzenia jednorodnej w treści i wyświetlanej w różnych skalach mapy wyrobisk górniczych.

Dyskutowano też nad wdrażaniem oprogramowania do przetwarzania danych górniczych oraz nad możliwościami wykorzystania do tego reguł dyrektywy INSPIRE. Ostatnią część posiedzenia poświęcono przygotowaniom do II Sesji Geomatyki Górniczej w ramach Szkoły Eksploatacji Podziemnej w 2011. Materiały z I Sesji „Informatyka w górnictwie – geomatyka górnicza" dostępne są w internecie. Więcej na Geoforum.pl 5 lipca.

ŹRÓDŁO: ARTUR KRAWCZYK (WGGIŚ AGH)

NOWY DEPARTAMENT W POMORSKIEM

Zarząd województwa 29 czerwca 2010 roku podjął uchwałę zmieniającą Regulamin Organizacyjny Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego, na podstawie którego 1 lipca br. utworzony został Departament Geodezji i Kartografii. Stanowisko dyrektora departamentu objął geodeta województwa Krystian Kaczmarek. Powstała jednostka bezpośrednio podlega wicemarszałkowi województwa (obecnie Wiesław Byczkowski). Departament Geodezji i Kartografii – oprócz wykonywania zadań statutowych wynikających z ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne* – we współpracy z Departamentem Majątku Województwa będzie prowadził wojewódzką bazę danych nieruchomości. Ponadto będzie realizował i nadzorował projekty z zakresu geodezji i kartografii współfinansowane z funduszy europejskich. W ramach departamentu będą tworzone i aktualizowane co roku interaktywne mapy dotyczące inwestycji województwa. Więcej na Geoforum.pl 8 lipca 2010 r.

ŹRÓDŁO: UMWP

LITERATURA

SKARGI I WNIOSKI DO PPWK

Podstawą skutecznego projektowania mobilnych aplikacji nawigacyjnych i lokalizacyjnych jest wykorzystanie kontekstowego przekazu kartograficznego, a więc doboru treści do potrzeb użytkownika i zastosowania specyficznych reguł generalizacji – twierdzi dr Dariusz Gotlib z Politechniki Warszawskiej na łamach drugiego numeru 42. tomu „Polskiego Przeglądu Kartograficznego". Jego zdaniem nowoczesna mapa nie jest obrazem w konkretnej skali, orientacji i treści, lecz zmieniającym się dynamicznie ich zestawem.

Anna Faliszewska oraz dr Jolanta Korycka-Skorupa (Uniwersytet Warszawski) skupiły się natomiast na ocenie mało znanej w Polsce metody kartograficznej prezentacji zwanej kartogramem Dorlinga, będącej jedną z odmian tzw. map anamorficznych. W artykule wyjaśniono założenia tej metody, sposób opracowania kartogramu oraz zaprezentowano publikacje, gdzie wykorzystano tego typu mapy. Jak się okazuje, kartogram Dorlinga – mimo krótkiej historii – stał się dość popularny np. w Wielkiej Brytanii, skąd się zresztą wywodzi.

Ciekawostką w najnowszym numerze PPK jest notatka Michała Starzewskiego z Polskiego Przedsiębiorstwa Wydawnictw Kartograficznych im. E. Romera. Przypomnijmy, że to popularne wydawnictwo pod koniec ubiegłego roku zostało sprzedane nieznanej cypryjskiej spółce i tym samym po wielu dekadach funkcjonowania na polskim rynku zawiesiło jakąkolwiek działalność. Autor notatki prezentuje uwagi i postulaty użytkowników map i planów przesyłanych przez lata do redakcji PPWK. Wśród nich znajdują się m.in. listy młodych czytelników wypominające nieznajomość flag, korespondencja z Radą Sołecką Cieślina poirytowaną brakiem drogi asfaltowej na mapie samochodowej czy zażalenie taksówkarza, który źle odczytawszy plan Warszawy, zamiast do Raszyna trafił do podwarszawskiej wówczas Wesołej. W III RP zdarzały się z kolei oskarżenia o promowanie komunizmu (poprzez pomijanie wiosek współpracujących z AK) czy próby zrujnowania Zielonej Góry (po reformie administracyjnej z 1999 r. nie wyróżniono jej jako miasta wojewódzkiego). Warto zajrzeć też do notatki Lucyny Szaniawskiej, która prezentuje nowe zasady dostępu do katalogów on-line Biblioteki Narodowej w Warszawie ze szczególnym naciskiem na pozycje kartograficzne.

JK